

JULEKVELDSVISE

Nå har vi vaske golvet og vi har børi ved,
og vi har sett opp fuggelband og vi har pynte tre'.
Nå sett vi øss og hvile og puste på ei stund,
imens je rugge vogna, så bror din får en blund.

Dra krakken bortått glaset, så sett vi øss og ser,
og prøve finne leia der julestjerna er,
den blankeste ta alle, hu er så klar og stor
- du ser a over taket der Jordmor-Matja bor.

Hun er så snill den stjerna, hu blonke', kan du sjå?
- og nå skal je fortælja og du skal høre på.
Den fyrste gong hu skinte så lage hu ei bru
imilla seg og himmel'n og ei krubbe og ei ku.

I krubba låg ein liten gutt så fresk og rein og go',
og mor hans dreiv og stelte'n og far hass sto og lo,
og gjetergutta deromkring dom kute tel og frå
og bar med seg små lam-onger som gutten skulle få.

Og tel og med tre vise menn – dom rei i flere da'r
og ingen visste vegen og itte 'hen det bar,
men stjerna sto og blonke på himmelhvelven blå
så ingen ta dom gikk bort seg og alle tre fekk sjå.

Ja, det var fyrste gongen som julestjerna brann,
men sea har a brønni i alle verdens land,
og såmmå å som hende er stjerna like stor
- du ser a over taket der a Jordmor-Matja bor.